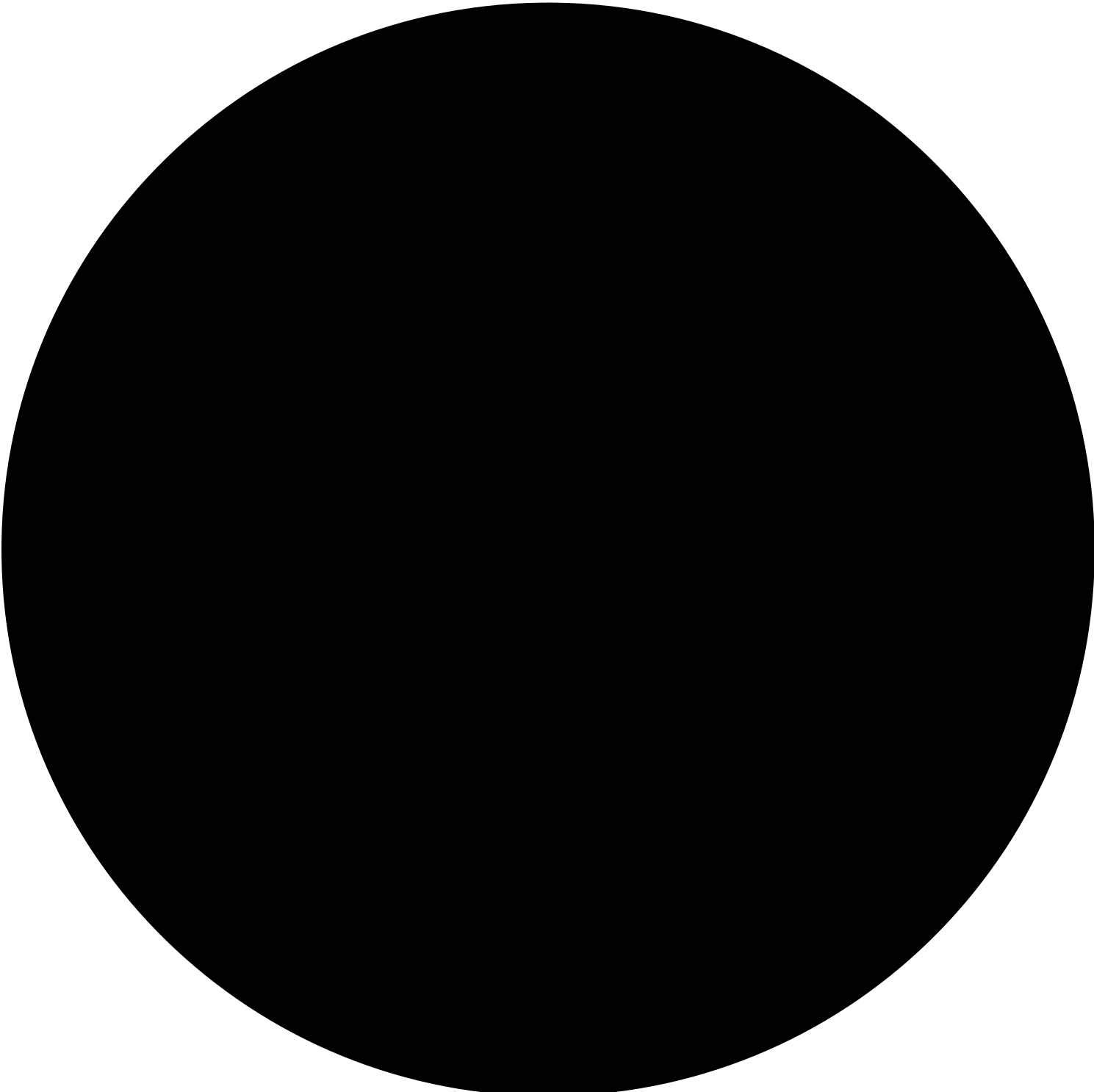

HAURREN HIRIA

Posted on 07/03/2019 by Naider

"Haurrak Madrilgo erdigunetik irteten ari dira" aste honetan argitaratutako [artikulu](#) batek aldarrikatzen du eta horrek oihartzun handia du. neska-mutikoak hirien erdigunetik nola irteten diren erakusten duten datuak. Beharbada, erdiguneko etxebizitzaren prezioak, espazio hori turistek lagatzeak edo jaiotza-tasaren jaitsierak eragiten du fenomeno hori. Baina exodoaren arrazoia ez da aurrekora mugatzen. Auzo periferikoak merkeagoak ez ezik, umeak hazteko atseginaoak dira.

1991n "The City of Children" terminoa Francesco Tonucci (hezitzaile eta marrazkilaria italiarra) sortu zuen bere liburuari "The City of Children: A New Way of Thinking the City" (Bartzelona 1991). [La Città Dei Bambini](#) azken urtearen amaieratik haurrentzako espazio atsegina sortzea aldarrikatzen duen nazioarteko plataforma da gaur. mendean hirietan. Baina Tonucci hirian jolas-espazioak sortzeaz harago doa. Espazio horiek sortu eta hiria diseinatzen dituztenak izatea proposatzen da. "[Haurtzaroko soziologia berria](#)" (Satta, 2018) esan bezala, haurrak subjektu aktiboak dira; kontzientzia eta balio propioekin; eta erabakiak hartzeko gaitasunarekin. Ez dira proto-heldu gisa ikusi behar, beren kabuz izaki kompetente gisa baizik. Hiriak planifikatzeko orduan ez da haien ahotsa kontuan hartu, ez iritzirik ez zutelako, helduen beharrak euren gainetik lehenetsi direlako baizik.

Hirigintzak hiriaren eta bertako biztanleen funtzionamendua baldintzatzen du. Orain arte, hiriak planifikatu dituztenak adin produktiboko gizonak izan dira adin produktiboko gizonen beharretan pentsatzen. Honek gaur egungo hirietan eragin du, ekoizpen-eremuetan banatuta eta oso motorizatutako mugikortasunarekin loturiko atsedeen-eremuetan banatuta.

Umeen hiriak eredu horren aurrean alternatibak proposatzen ditu, non neska-mutilek hiri-esparruan jolasteko eskubidea gauzatu ahal izateko, parke edo haur gune hesituetan egon beharrik gabe. Hiria planifikatu behar da, auzoak herri bilaka daitezten. Haurtzaroa mugitu eta jolastu daitekeela zapaltzeko beldurrik gabe. Horregatik, funtsezkoak dira kohesio soziala eta herritarren lankidetzaren zaintza. Kaleak eta plazak ingurune ezagunak direla, non merkatariak eta espazio publikoaren maiz erabiltzen diren beste erabiltzaile batzuk, adinekoak adibidez, euren bizilagun txikiak ezagutu eta haiek zaintzen dituzten. Laburbilduz, bilatzen dena da hiria haurrentzat izatea.

There are no comments yet.